

CARTE DE RUGĂCIUNI

EU SINT PASTORUL CEL
BUN. PASTORUL CEL BUN,
SUFLETUL ÎȘI PUNE PEN-
TRU OILE SALE...

PRECUM MA CUNOAȘTE
TATAL, ȘI EU CUNOSC PE
TATAL ȘI SUFLETUL IMI
PUN PENTRU OI.

ȘI MAI AM ȘI ALTE OI.
CARE NU SINT DIN STA-
ULUL ACESTA. ȘI PE ACE-
LEA TREBUIE SĂ LE ADUC
ȘI VOR AUZI GLASUL MEU
ȘI VA FI O TURMA ȘI UN
PASTOR...

(IOAN, X, 11, 15-16)

O PORUNCA SFINTĂ: «PE PĂMÎNT PACE ȘI ÎNTRE OAMENI BUNĂ-VOIRE...»

de † IUSTINIAN
Patriarhul României

«...Sub bolta înstelată a cerului, deasupra slaului din Betleem, nesfârșitele cohorte ale îngerilor au cântat: «Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire» (Luca II, 14).

Pacea este suspinul cel mai adânc al inimii omenești. Orice faptură omenească dorește să se bucure în această viață, în pace deplină, de soare, de lumină, de frumusețea și belșagul acestei lumi. Mîna plugarului tremură pe coarnele plugului, cînd aude cîntecul corbilor, prevestitori de tristețe și de moarte. Brațul muncitorului din fabrici, din uzine și mine se frîmîntă fără spor, cînd vîzduhul se întuneacă și peste împărăția de lumină a păcii se întind umbrele sinistre ale războiului și ale morții. Fruntea cărturarului nu se mai poate apleca senină deasupra lucrului său din biblioteci și laboratoare, cînd în largul din afară al lumii se aude zăngănitul săbiilor. Nu poate fi viață adevărată fără pace !

Pentru aceea, «cărțile noastre de slujbă», aceste vechi și curate dreptare de viață, preamăresc pacea și laudă precum se cuvine pe Dumnezeu ei Făuritor prin cuvinte ca acestea : «Vine Hristos, pe cel viclean să-l sfarme, pe cei dintru întuneric să-i lumineze... Dătătorul de pace, Hristos, vine ca sa împace toate... Mărire lui Dumnezeu, Celui ce ne-a dăruit tuturor pace și a sfărâmat peretele cel din mijloc al vrăjbei». (Din Canoanele Mineiului pe decembrie).

Milioane de oameni din lumea întreagă doresc pacea și urăsc războiul, căci pacea este bucurie și viață, iar războiul este distrugere și moarte. Popoarele lumii doresc pacea și luptă pentru triumful și biruința ei pretutindeni în lume. Au dreptul să trăiască în pace toate neamurile, oricare ar fi locul lor sub soare, pe uscatul continentelor : negri, galbeni sau albi, — toți oamenii au dreptul să se bucure de viață, în pace deplină, căci pentru toți s-a născut Hristos, «Domnul Păcii» (II Tes. III, 16).

Sînt glasuri răslețe în lume, care gîndesc altfel. Mai aproape sau mai departe de noi, sînt și oameni care se neliniștesc văzînd cum mulțimile oropsite de pretutindeni se trezesc la viață și vor să-și cucerească drepturile lor la libertate și la pîine, la fericire și la belșug. Neliniștea acestor cucuvele este zadarnică. Ei pot dezlănțui noi măceluri ca și odinioară înod la nașterea lui Hristos, dar nici o putere din lume nu va fi în stare să înăbușe năvalnica pornire a omului spre dobîndirea libertății și a drep-

tului sfințit de a trăi viața sa liberă sub imperiul unei păci adevărate și trainice.

Pentru aceea, Noi, Părintele vostru sușletesc, doritor de tot binele pentru fiecare în parte, vă cerem să dovediți legătura voastră cu Hristos, cel întrupat din iubirea Sa pentru oameni, iubindu-vă unul pe altul, precum v-a poruncit-o El (Ioan XIII, 34). Vă cerem să dovediți dragostea voastră pentru pământul străbun al acestei Țări, «supunându-vă înalte-
lor stăpîniri, căci nu este stăpînire fără numai de la Dumnezeu» (Romani XIII, 1). Vă cerem neclintit atașament față de sfința cauză a întronării păcii în lume, căci «fără acest dar prețios, care este pacea, cu neputință este a zice sau a face ceva» (Sf. Ioan Gură de Aur).

Rugați-vă împreună cu preoții voștri «pentru pacea și bună-ășezarea întregii lumi», «pentru vremuri cu pace», «pentru pacea a toată lumea», convingși fiind că vă rugați pentru viața voastră și a copiilor voștri, pentru fericirea voastră și a tuturor oamenilor.

Rostiți împreună cu preoții voștri cuvintele din rugăciunile Sfintei Liturghii pentru cîrmuitorii ocîrmuitori ai popoarelor dornice de pace, zicînd : Doamne, «întărește brațul lor, înalță dreapta lor, ține stăpînirea lor, supune-le lor toate neamurile care voiesc războaie ; dăruiește lor adîncă și stă-tătoare pace», «și nu ne lăsa pe noi cei ce nădă-duim întru Tine. Pace lumii Tale dăruiește, Biseri-cilor Tale, preoților și cîrmuitorilor noștri și la tot

poporul Tău», «că Tu ești Împăratul păcii și Mîntuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm : Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor» Amin !

(Din revista „Glasul Bisericii”
nr. 12 din decembrie 1953).

DIN INVATATURILE SFINTEI NOASTRE BISERICI

CARE ESTE CEA MAI DE SEAMA GRIJA A CREȘTINULUI?

Cea dintâi și cea mai de seamă grijă a creștinului este mîntuirea sufletului său.

CUM POATE CREȘTINUL SĂ ȘI MINTUIA- SCA SUFLETUL?

Bucurîndu-se de harul lui Dumnezeu, creștinul poate dobîndi mîntuirea sufletului prin credință puternică și statornică și prin săvîrșirea de fapte bune, după voia și poruncile Domnului.

UNDE GASIM DESCOPERITE PORUNCILE ȘI VOIA LUI DUMNEZEU?

Cuvîntul lui Dumnezeu — adică Descoperirea dumnezeiască — se află în Sfînta Scriptură sau Biblie și în Sfînta Tradiție.

Sfânta Scriptură sau Biblia este alcătuită din Vechiul Testament — care cuprinde tot ce a descoperit Dumnezeu prin patriarhi și prooroci, înainte de întruparea Mântuitorului — și din Noul Testament, — care cuprinde «Legea cea nouă» adusă de Domnul nostru Iisus Hristos. Toate cărțile din Sfânta Scriptură au fost scrise prin însuflarea Duhului Sfânt.

Sfânta Tradiție sau Sfânta Predanie cuprinde învățătura dată de Dumnezeu prin viu grai și nescrisă la vremea descoperirii ei. Aceste învățături n-au fost scrise nici de Sfinții Apostoli, ci au fost păstrate în Biserică de urmașii Apostolilor. În cea mai mare parte, aceste învățături au fost scrise mai târziu de Sfinții Părinți.

Cuvântul lui Dumnezeu — aflat în Sfânta Scriptură și în Sfânta Tradiție — trebuie crezut și păstrat așa cum ne învață Sfânta noastră Biserică Ortodoxă, nu după cum ne ajută mintea să pricepem fiecare în parte.

UNDE AFLĂM ÎNFĂȚIȘATA PE SCURT ÎNVĂȚĂTURA CREȘTINĂ?

Învățătura mântuitoare a credinței creștine se află înfățișată pe scurt în Simbolul Credinței sau Crez, care a fost alcătuit de două soboare a toată lumea creștină, ținute la Niceea în anul 325 și la Constantinopol în anul 381. Crezul este mărturisit de aproape întreaga creștinătate, dar neschimbat este păstrat doar de Biserica Ortodoxă.

CE ESTE SFINTA BISERICA?

Biserica este Așezământul Sfânt, întemeiat de Domnul Iisus Hristos, pentru sfîntirea și mîntuirea noastră. Ea cuprinde obștea tuturor celor ce cred și mărturisesc învățătura Mîntuitorului. Singura Biserică creștină care păzește cu sfințenie și propovăduiește învățătura cea adevărată este Biserica Ortodoxă. Creștinii sînt datori să asculte poruncile ei, să caute a le împlini în viața lor cea de toate zilele, să o iubească și să îngrijească de nevoile ei, bineștiind că nu poate fi mîntuire pentru suflet, în afara Bisericii.

CE LUCRARE IMPLINEȘTE SFINTA BISERICA?

Sfînta Biserică ne învață cuvîntul lui Dumnezeu, săvîrșește Sfintele Taine și Sfintele Sujbe și ne cîrmuiește pe calea mîntuirii, spre dobîndirea vieții veșnice.

CE SÎNT SFINTELE TAINES?

Sfintele Taine sînt lucrări văzute, prin care, în chip nevăzut, se pogoară în sufletul credinciosului harul lui Dumnezeu. Ele au fost rînduite de Mîntuitorul Hristos și sînt în număr de șapte:

1. Botezul.
2. Ungerea cu sfîntul mir.
3. Pocăința sau spovedania.
4. Sfînta Impărtășanie.

5. Preoția.

6. Nunta, și

7. Maslul.

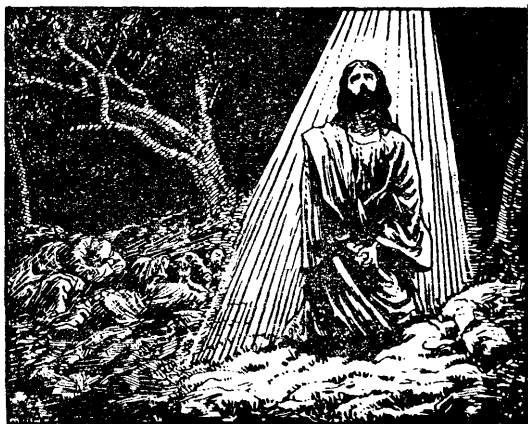
Dintre slujitori, numai arhiereul poate săvârși toate cele șapte Sfinte Taine, iar preotul, doar șase, căci el nu poate săvârși taina preoției.

Botezul se poate săvârși — doar în caz de mare nevoie, cînd pruncul este în primejdie de moarte — și de către diacon sau de orice creștin.

CE SÎNT SFINTELE SLUJBE?

Sfintele slujbe sînt cele mai însemnate părți ale cultului divin public. Cea mai de seamă slujbă obștească este Sfînta Liturghie. Sînt apoi cele 7 Laude, prin care lăudăm și preamărim pe Dumnezeu și care se săvîrșesc în toate zilele, fără deosebire. Sînt de asemenea slujbele Sfintelor Taine și Sfintele Ierurgii.

Sfintele Ierurgii sînt rugăciuni săvîrșite de arhiereu sau de preot pentru bincuvîntarea și sfințirea omului în diferite împrejurări din viață, a firii înconjurătoare și a feluritelor lucruri folositoare pentru om. Prin ele se împărtășește omului, firii neînsuflețite și vietăților necuvîntătoare, harul și binecuvîntarea lui Dumnezeu.

Iisus se roagă în grădina Ghetsimani.

CE ESTE RUGĂCIUNEA?

Rugăciunea este ridicarea minții și voii noastre către Dumnezeu, este vorbirea minții cu Dumnezeu, este cheia cu care deschidem visțieria darurilor dumnezeiești. De aceea, se cuvine ca atunci când stăm de vorbă cu Dumnezeu — adică atunci când ne rugăm — să îndepărtăm din gândul nostru orice grijă, să alungăm orice cuget pătimas și să îndreptăm toate puterile duhului nostru numai la Dumnezeu.

CE ESTE POSTUL?

Postul este înfrinarea de la toate mâncările de dulce, (în caz de boală, numai de la unele din ele), de la băuturile și toate lucrurile lumești, precum și de la toate dorințele cele rele. Postul este de mare folos pentru că păstrează sănătatea trupului și curățește sufletul de patimi, dându-i aripi să se ridice prin rugăciune către Dumnezeu.

Sfânta noastră Biserică ne învață că «postul cel adevărat este înstrăinarea de răutăți, înfrinarea limbii, lepădarea miniei, depărtarea de poftă, de clevețire, de minciună și de jurământul mincinos».

CE SINT SĂRBĂTORILE?

Sărbătorile sînt zile anumite din cursul anului bisericesc, închinat fie amintirii unor fapte din istoria sfîntă, fie cinstirii lui Dumnezeu sau a unora dintre sfinți. Sărbătorile sînt ordonate ca să dăm odihnă trupului și, totodată, să ne îngrijim în chip deosebit de cele folositoare sufletului.

De aceea, în zilele de sărbătoare, se cuvine să depărtăm din minte toată grija lumească, să mergem la biserică, să ascultăm sfînta slujbă și să folosim timpul pentru săvîrșirea de fapte bune sau pentru citirea cărților ziditoare de suflet.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚA DE DUMNEZEU?

Să iubească pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul său. Să se străduiască să cunoască pe Dumnezeu și să recunoască în El pe Creatorul, Binefăcătorul, Sfînțitorul și Judecătorul său. Să asculte de poruncile Lui, să le împlinească și să nu facă fapte potrivnice voinței lui Dumnezeu. Să se ferească de păcat, spre a putea păstra necontenit legătura sufletească cu Dumnezeu. Și să urmeze în viața sa, pe cît îi va fi cu putință, pilda vieții Mîntuitorului Hristos.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚA DE EL ÎNSUȘI?

Să cunoască și să prețuiască vrednicia cu care l-a înzestrat Dumnezeu: să-și sporească darurile pe care i le-a dat El și să-și desăvîrșească viața, dar să nu se mîndrească cu aceste daruri, ci să fie smerit. Să caute a dobîndi mereu cunoștințe cît mai multe, prin care să-și îmbunătățească și să-și înfrumusețeze viața. Să fie statornic în hotărîrea cea bună, să nu se lase copleșit de patimi și să-și îngrijească sănătatea.

Dar mai cu seamă să fie harnic în viață, străduindu-se a săvîrși numai fapte bune.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚA DE APROAPELE SAU?

Să iubească cu adevărat pe aproapele său și să-l prețuiască. Să recunoască drepturile apropiatului său și să se străduiască pentru împlinirea lor, ocrotindu-le cu sfințenie. Să se roage pentru aproapele său, să-l povățuiască a merge pe calea cea bună ori de câte ori trebuie, și să-l ajute în toate nevoile. Să fie întotdeauna o pildă bună pentru aproapele său.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚA DE STAT?

Potrivit învățăturii Bisericii noastre, creștinul este dator să-și iubească patria și poporul din care face parte, să se supună și să asculte de ocîrmuitorii și de legile Statului. Să muncească cu sîrguință pentru sporirea și pentru păstrarea bunului obștesc. Să se roage pentru sănătatea și luminarea ocîrmuitorilor, pentru înflorirea Patriei și pentru ferirea ei de dușmani. Să-și apere patria chiar cu prețul vieții împotriva celor ce ar vrea s-o cotopească.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚA DE FAMILIA SA?

Sfînta noastră Biserică poruncește soților creștini să se iubească și să se cîntească unul

pe altul, să-și păstreze credințioșia făgăduită în fața Sfintului Altar, să se ajute și să lucreze împreună pentru cele trebuitoare vieții. Sînt datori să trăiască în dreptate, curățenie și cumpătate și să se străduiască neîncetat pentru desăvîrșirea duhovnicească a amîndorura, călăuzindu-se după învățăturile Bisericii. De asemenea, ei sînt îndatorați să-și iubească copiii și să-i crească în sănătate trupească și sufletească.

Copiii sînt și ei datori să-și iubească și să-și cinstească părinții. Toți membrii unei familii își datorează dragoste și ajutorare între ei.

CARE SÎNT DATORIILE CREȘTINULUI FAȚA DE BISERICĂ?

Creștinul este dator să creadă toate adevărurile pe care le propovăduiește Biserica Ortodoxă, păstrîndu-le cu sfințenie și rînduindu-și viața după ele; să se silească a face cunoscută și altora credința ortodoxă, apărînd-o de rătăcirile eretice; să împlinească poruncile Bisericii; să se supună ierarhiei și disciplinei bisericești, ascultînd îndrumările date de părintele său duhovnicesc; să iubească și să cinstească pe slujitorii sfintelor altare, să se îngrijească de cele trebuitoare vieții lor și de curățenia și împodobirea locașurilor de închinare.

CARE SINT CELE ZECE PORUNCI?

Cele zece porunci încredințate de Dumnezeu lui Moise pe muntele Sinai, — porunci pe care

creștinul trebuie să le împlinească în tot timpul vieții sale, sînt următoarele:

1. Eu sînt Domnul Dumnezeuul tău.. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

2. Să nu-ți faci chip cioplit, nici asemănare vreunui lucru din cîte sînt în cer sus, pe pămînt jos, în apă sau sub pămînt. Să nu te închini acelor și să nu le slujești lor.

3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert.

4. Adu-ți aminte de ziua a șaptea ca s-o sfințești. Șase zile lucrează și săvîrșește toate lucrurile tale, iar în ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeului tău; în acea zi să nu faci nici un lucru, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici vita ta.. (Ziua șaptea este duminica, ziua în care a înviat Mîntuitorul Hristos).

5. Cîstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pămînt.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu fii desfrînat.

8. Să nu furi.

9. Să nu mărturisești strîmb împotriva aproapei tale.

10. Să nu poțestești nimic din cîte sînt ale aproapei tale.

Aceste zece porunci se numesc «Decalog» și se află în Vechiul Testament, în cartea Eșire, cap. XX, vers. 2-20.

Isus învățînd mulțimile.

CE SINT FERICIRILE?

Fericirile sînt căile arătate de însuși Mintuitorul Hristos pentru dobîndirea mîntuirii. Ele întregesc poruncile dumnezeiești cuprinse în decalog și sînt în număr de nouă:

1. Fericîți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.
2. Fericîți cei ce plîng, că aceia se vor mîngîia.
3. Fericîți cei blinzi, că aceia vor moșteni pămîntul.

4. Fericiți cei ce flăminzesc și însetoșează de dreptate, că acela se vor sătura.

5. Fericiți cei milostivi, că acela se vor milui.

6. Fericiți cei curați cu inima, că acela vor vedea pe Dumnezeu.

7. Fericiți făcătorii de pace, că acela fiii lui Dumnezeu se vor chema.

8. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

9. Fericiți veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, pentru Mine. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Fericirile se află în Noul Testament (Matei V, 3—12).

CARE SINT PORUNCILE SFINTEI NOASTRE BISERICI?

1. Să mergem la sfânta biserică în fiecare duminică și sărbătoare, pentru a asculta sfintele slujbe.

2. Să ținem posturile.

3. Să cinștim pe slujitorii bisericești.

4. Să ne mărturisim păcatele și să ne împărtășim cu Sfintele Taine în cele patru posturi, sau cel puțin odată pe an, în postul Paștilor.

5. Să nu citim cărți ereticești.

6. Să ne rugăm pentru toți ocirmuitorii noștri.

7. Să ținem posturile orînduite de episcopul sau mitropolitul locului, în vreme de primejdii mari.

8. Să nu înstrăinăm și să nu folosim în scopuri străine bunurile bisericii.

9. Să nu facem nuntă și ospețe în post.

BINEFACERILE RUGACIUNII

de † JUSTINIAN
Patriarhul României

Potrivit învățăturii sfintei noastre Biserici, rugăciunea este cererea către Dumnezeu, rostită cu credință curată și cu nădejde tare, ca să dobîndim ceea ce cerem, după voia Lui cea sfîntă. «Tot ce veți cere cu credință, veți dobîndi», grăiește Mîntuitorul. Cu alte cuvinte, rugăciunea este înălțarea inimii, a minții și a voinții noastre către Dumnezeu, prin care-L lăudăm pentru puterea Sa cea veșnică, îi mulțumim pentru bunătățile revărsate cu îndestulare asupra noastră și-L rugăm să ne ierte păcatele și să ne apere de primejdia celui viclean.

Rugăciunea poate îmbrăca chipuri felurite, după cum felurite și nesfîrșite sînt și prilejurile în care o facem. Înainte de toate, rugăciunea înseamnă închinare «în duh și adevăr», iar închinarea aceasta nu se poate săvîrși fără smerenie, adică fără lepădarea

de sine. Dacă nu sintem smeriți, noi nu putem păși cu folos pe calea rugăciunii și cine cutează să se roage cu mîndrie, să știe că rugăciunea lui este zadarnică.

Binefacerile rugăciunii sint negrăite. Rugăciunea este aripa credinței, roada nădejzii, oglinda dragostei, pecetea virtuții și zăvorul păcatului. Ea este izvor nesecat de sfințenie și de trăire creștinească ; este pavăza care ne ocrotește de boldul ispitelor ; este cheia cu care deschidem porțile cerului și lăsăm să se coboare asupra noastră harul lui Dumnezeu. Rugăciunea îmbărbătează pe cel deznădăjduit, ridică pe cel căzut, mîngie pe cel întristat, înviorază pe cel obosit de povara vieții, întoarce la pocăință pe cel păcătos, întărește pe cel indoielnic în credință și smerește pe cel trușas ; pe cel aspru îl imblinzește, pe cel pizmas îl potolește și către lucrarea faptelor bune pe toți îi povățuiește. Nimeni nu este oprit să se bucure de mintuitoarea roadă a rugăciunii, nici cei buni, nici cei răi ; nici cei veseli, nici cei întristați ; nici cei sănătoși și nici cei bolnavi.

Căutînd spre aceste binefaceri odrăslite din rugăciune, Sf. Apostol Iacov ne învață : «Rugați-vă unii pentru alții, ca să vă vindecați, căci mult poate rugăciunea stăruitoare a celui drept». Iar Sfîntul Apostol Pavel ne povățuiește să facem «rugăciuni, cereri, mijlociri și mulțămiri pentru toți oamenii». De aceea și

*Biserica neîncetă se roagă lui Dumnezeu «pentru
pacea a toată lumea», știind că rugăciunea pentru
pacea între oameni și popoare este cu atât mai firească
și mai mintuitoare, cu cât «spre pace ne-a che-
mat Dumnezeu».*

*(Din „Cartea de rugăciuni” în-
toccmită de Sfântul Sinod al Bise-
ricii Ortodoxe Române).*

**Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă
Învierea Ta o lăudăm și o mărim!**

RUGACIUNILE DE FIECARE ZI ALE CREȘTINULUI ORTODOX

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

IMPARATE CERESC

Impărate Ceresc, Mingiletorule, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește de toată întinăciunea și mintulește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluește-ne pe noi (de 3 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfintului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Prea Sfintă T.eime, miluește-ne pe noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpîne,

iartă fără-de-legile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluește (de 3 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfintului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

TATAL NOSTRU

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pîinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi lertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfintului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Doamne miluește (de 12 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfintului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

VENIȚI SA NE INCHINAM

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu; veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu; veniți să ne închinăm și să cădem la însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru. (Zi apoi Crezul):

CREZUL SAU SIMBOLUL CREDINȚEI

1. Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atot-
țitorul, Făcătorul cerului și al pământului, vă-
zutelor tuturor și nevăzutei.

2. Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui
Dumnezeu, Unul Născut, care din Tatăl s-a
născut mai înainte de toți vecii. Lumină din
lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu ade-
vărat, născut, nu făcut, Cel ce este de o ființă
cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

3. Care pentru noi, oamenii, și pentru a noas-
tră mîntuire, s-a pogorît din ceruri și s-a
intrupat de la Duhul Sfînt și din Maria Fe-
cioara și s-a făcut om.

4. Și s-a răstignit pentru noi în zilele lui
Pilat din Pont și a pătîmit și s-a îngropat.

5. Și a înviat a treia zi după Scripturi.

6. Și s-a suit la ceruri și șado de-a dreapta
Tatălui.

7. Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii
și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfîrșit.

8. Și întru Duhul Sfînt, Domnul de viață fă-
cătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce impre-
ună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit,
Care a grăit prin prooroci.

9. Și întru una, sfîntă, sobornicească și apos-
tolească Biserică.

10. Mărturisesc un Botez, întru iertarea pă-
catelor.

11. Aștept învierea morților.

12. Și viața veacului ce va să fie. Amin!

Impăratul și psalmistul David.

Seara se spun aceleași rugăciuni, iar în locul Crezului se spune Psalmul 50 al lui David:

Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fără-de-legea mea!

Mai virtos mă spală de fără-de-legea mea și de păcatul meu mă curățește.

Că fără-de-legea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut.

Incit, drept ești în hotăririle Tale și în judecățile Tale cu totul curat.

Că lată întru fără-de-legi m-am zămislit și întru păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat-mă.

Stropi-mă-vei cu isop și mă vei curăți; spăla-mă-vei și mai virtos decât zăpada mă vei albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fără-de-legile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele din lăuntru ale mele.

Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfint nu-l lua de la mine.

Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpînitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

Izbăvește-mă de vărsarea sîngelui, Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de-ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrîntă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot: atunci vor pune pe altarul Tău vițel.

Se zice apoi și această rugăciune către Maica Domnului:

CUVINE-SE CU ADEVARAT

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru,

Ceea ce ești mai cinstită decît Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decît Serafimii,

Care fără stricăciune pre Dumnezeu-Cuvîntul ai născut,

Pre Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Rugăciune către Sfînta Treime

Prea Sfîntă Treime, Stăpînle deo-ființă, Împărăție nedespărțită. Ceea ce ești pricina tuturor bună-tăților, binevoiește și pentru mine păcătosul, întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întină-ciunea mea. Luminează gîndul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic: unul Sfînt, unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Rugăciune pentru binefacerile
primite de la Dumnezeu

Doamne, Iisuse Hristoase, Dum-nezeul nostru, Dumnezeuul a toată milostivirea și îndurarea, a căruia milă este nemăsurată și iubi-rea de oameni neajunsă, către a Ta slavă căzînd cu frică și cu cutremur, ca niște robi nevrednici, mulțumire pentru facerile Tale de

bine cu smerenie aducînd, ca pe un Domn, Stăpîn și făcător de bine Te slăvim, Te lăudăm, Te cîntăm, și iarăși căzînd, mulțumim și cu smerenie ne rugăm milostivirii Tale celei fără de măsură și negrăite, ca și de acum înainte să ne dăruiești faceri de bine, de tot răul și necazul să ne izbăvești, să ne dăruiești liniște și să ne învrednicești în toate zilele vieții noastre totdeauna mulțumire să aducem Ție și cele prea bune a le grăi și a le căuta. Amin.

Rugăciune la necazuri și supărări

Doamne, viforul necazurilor se ridică asupra mea și ape au intrat pînă la sufletul meu; dar întru Tine este toată nădejdea mea. Tu cunoști pricina răului ce mă bîntuie, la Tine perii capului meu

sînt numărați, la Tine deci, scap
și pe Tine Te rog, ca prin iubirea
Ta de oameni să depărtezi de la
mine orice rău pierzător de suflet;
să-mi ajuți a birui toate ispitele ce
mă învăluiesc; că Tu ești întărirea,
scăparea și izbăvitorul meu, Hris-
toase Dumnezeule, și Ție slavă
înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfin-
tului Duh. Amin.

Rugăciune pentru călătorie

Doamne Iisuse Hristoase, Dum-
nezeul nostru, cela ce ești
calea, adevărul și viața și ai călă-
torit împreună cu sluga Ta, Iosif,
precum și cu cei doi ucenici, care
au mers la Emaus: însuși Stăpîne,
călătorește și cu mine, robul Tău,
binecuvîntînd călătoria mea. Tri-
mite-mi pe Îngerul păzitor, ca lui
Tobie, ca să-mi fie povățuitor și
să mă ferească nevătămat de toată
reaua întîmplare; ca așa cu pace,

sănătate și bună sporire să mă întorc întru ale mele și toată viața mea să proslăvesc prea cinstit și de mare cuviință numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune la caz de boală

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, primește smerita mea rugăciune pentru iertarea păcatelor mele și ca un îndurat cu dreapta ta cea atotputernică, stinge-mi focul ce m-a cuprins, încetează-mi boala și cu milostivirea Ta ridică-mă din patul durerii întru slava numelui Tău; că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGACIUNE PENTRU PARINȚI ȘI RUDENII

Mintuește, Doamne, și miluește pe părinții mei (numele), pe frații, surorile, pe toate rude-nile cele după duh și după trup și pe prieteni și le dăruiește lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai presus de lume.

RUGACIUNEA SOȚILOR UNUL PENTRU ALTUL

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Ceta ce ne-ai învățat ca totdeauna să ne rugăm unul pentru altul, căci așa vom împlini legea Ta și ne vom arăta vrednici de mila Ta, — caută cu îndurare și păzește de vrăjmașii văzuți și nevăzuți pe soțul meu (soția mea), pe care mi l-ai dăruit (mi-ai dăruit-o) a petrece împreună pînă la moarte. Dăruiește-i sănătate și deplină înțelepciune, ca să-și poată îndeplini datorile sale, după voia și poruncile Tale. Ferește-l (-o) de ispitele pe care n-ar fi în stare să le poarte. Întărește-l (-o) în dreapta credință și-n dragoste desăvîrșită, ca să lucrăm împreună faptele bune și să tocmim viața noastră după sfintele Tale așezări și porunci. Că a Ta este stăpînirea și puterea în veci. Amin!

RUGACIUNE ÎNAINTE DE SFINTA SPOVEDANIE

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, Căla ce pentru păcatele mele ai primit ocară pe cruce și chemi pe păcătoși la Tine, zicînd: Pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară, primește-mă și pe mine nevrednicul. Iartă-mi toate păcatele mele și-mi dă harul Tău și binecuvîntarea Ta, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată: cu rugăciunile Prea Curatei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin!

RUGACIUNE ÎNAINTE DE SFINTA IMPARTĂȘANIE

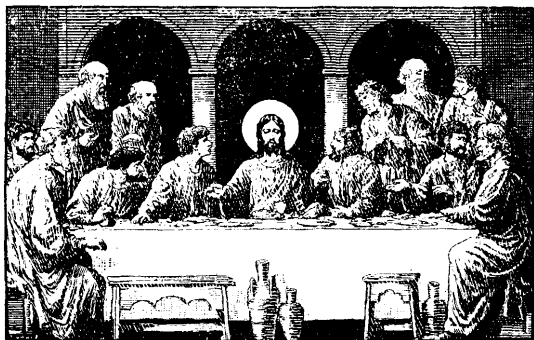
Înainte de Sfînta Împărtășanie, creștinul zice toate rugăciunile începătoare, de la «Împărate Cereșc», pînă la «Miluiește-mă Dumnezeu...» (de la pag. 25-29).

«Vrînd să mînnici, omule, Trupul Domnului,
Cu frică te apropie să nu te arzi, că foc este.
Vrînd Sîngele dumnezeiesc să-l bei spre împăr-
[tășire,
Întîl te impacă cu cei ce te-au scîrbit,
Apoi îndrăznește a mîncea mîncarea de taină».

Apoi se spune următoarea rugăciune a Sfin-
tului Ioan Gură de Aur:

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate gre-
șalele mele cîte ți-am greșit, ori cu cuvîntul, ori

cu lucrul, ori cu gîndul, cu voie sau fără voie, cu știință sau cu neștiință, pe toate mi le arată ca un bun și de oameni iubitor. Și, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri și ale tuturor sfinților, care au bine plăcut Ție din veac, binevoiește ca fără de osîndă, să primesc sfîntul și prea curatul Trup și scump Sîngele Tău, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gîndurilor mele celor rele. Că a ta este împărăția și puterea și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

„Luați, mîncăți, acesta este Trupul Meu... Beți dintru acesta toți, că acesta este Sîngele Meu, al legii celei noi...”

RUGACIUNE DUPA SFINTA IMPARTASANIE

După primirea Sfintei Împărtășanii se spune această rugăciune a Sfântului Chiril al Alexandriei:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să-mi fie mie spre viața de veci și Singele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșata și a doua venire a Ta, mă învrednicește pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin!

CINTAREA SFINTULUI AMBROZIE

Pe Tine, Dumnezeule, Te laudăm; pe Tine, Doamne, Te mărturisim; pe Tine, prea veșnicule Părinte, tot pământul Te mărește. Ție toți îngerii, Ție cerurile și toate puterile, Ție heruvimii și serafimii, cu neîncetat glas îți strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot! Pline sînt cerurile și pământul de mărirea slavei Tale. Mintuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, și păzește-o pe dinșă și-nălță-o în veci. Spre Tine, Doamne, am înădărdat să nu ne rușinăm în veci. Amin!

In mormint viață, pus ai fost, Hristoase!

TROPARUL LA INALTAREA CINSTITEI CRUCI

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruintă dreptcredincioșilor creștini asupra celor potrivnici dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

RUGĂCIUNE LA ZIUA NUMELUI

Dumnezeule Prea Sfinte, cum voi putea să-ți mulțumesc cu vrednicie pentru viața ce mi-ai dat? Tu m-ai scos din întunericul neființei și viața mea este un dar al bunătății Tale, care m-a păzit pînă acum, mă sprijinește în necazuri și întîmpină trebuințele mele. Tu ești Cella ce priveghezi asupra mea, îndreptezi pașii mei în calea binelui și mă aperi de ispite. Cînd mă rătăcesc, Tu mă întorci în calea poruncilor Tale; cînd mă poticnesc, Tu mă sprijinești; cînd cad, Tu mă ridici; și cînd păcătuiesc, Tu mă întorci și-mi deschizi părinteștile Tale brațe. O, cît de multe sînt datoriile mele către Tine, pentru că mi-ai dat viață și mi-ai dat în toate zilele semne despre părinteasca Ta bunătate și îngrijire. Plin, dar, de vie recunoștință, Ție îți închin toate zilele vieții mele și mai ales această zi de sărbătoare pentru mine, și mă rog cu umilintă, ca bunătatea Ta să nu mă părăsească în tot timpul vieții mele, și înțelepciunea Ta să mă povățuiască totdeauna în calea binelui și fericirii pentru rugăchunile și mijlocirile sfintului (numele sfintului al cărui hram porți) și ale Prea Curatei Maicii Tale. Amin!

*„Și când mergeau femeile să vestească ucenicilor
Învierea Domnului, iată Iisus le-a întâmpinat zicînd:
„Bucurați-vă!“ Iar ele, apropiîndu-se au cuprins pi-
cioarele Lui și I s-au închinat“.*

RUGĂCIUNE PENTRU PACE

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit,
Hristoase Dumnezeule, pace dăruindu-le lor, așa
vino și la noi și ne luminează cu poruncile Tale.
Doamne, împacă lumea Ta și cu brațul Tău cel
înalt pacea Ta dă-ne-o nouă, iubitorule de oa-
meni. Amin!

LA INVIEREA DOMNULUI

Invierea lui Hristos văzînd, să ne închinăm Sfintului Domnului Iisus, Unula celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfîntă Invierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău îl numim. Veniți toți credincioși să ne închinăm Sfintei Invieri a lui Hristos, că iată, prin Cruce a venit bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvîntînd pe Domnul, lăudăm Invierea Lui, că răstignire răbdînd pentru noi, cu moartea pe moarte a strîcat.

RUGACIUNE CATRE SFINTA TREIME

Invrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvîntat, Doamne Dumnezeuul părinților noștri și lăudat și prea slăvit este numele Tău în veci. Amin! Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvîntat, Stăpîne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Bine ești cuvîntat Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mîinilor Tale nu le trece cu vederea, Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cîntare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfintului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

TROPARUL POGORIRII DUHULUI SFINT

Bine ești cuvintat, Hristoase Dumnezeu! nostru, Căla ce prea înțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-Te lor Duhul Sfânt și printrînșii lumea ai vinat, iubitorule de oameni, slavă Ție!

RUGACIUNEA SFINTULUI EFREM SIRUL

Doamne și Stăpinul vieții mele, duhul trîndăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpînire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie.

Iar duhul curăției, al smereniei, al răbdării și al dragostei dăruiește-mi-l mie, slugii Tale.

Așa, Doamne Impărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osîndesc pe fratele meu, că binecuvîntat ești în vecii vecilor. Amin!

RUGACIUNE DE MULȚUMIRE

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Dumnezeuul îndurărilor și a toată milostivirea, care ai nemăsurată milă, nespusă și neajunsă iubire de oameni, căzînd acum către a Ta slavă, cu frică și cu cutremur aduc Ție mulțumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul Tău rob. Te slăvesc, Te laud și Te cînt ca pe Domnul, Stăpinul și Binefăcătorul meu. Și iarăși căzînd înaintea Ta, îți mulțumesc și cu smerenie mă rog nemăsuratei și negrăitei Tale milostiviri, ca și de acum înainte să-mi dăruiești mie și tuturor semenilor mei binefacerile Tale, ca să sporim întru dreapta credință, întru dragostea către Tine și către aproapele. Izbăvește-ne de tot răul și necazul. Dăruiește-ne pace și liniște. Și mă învrednicește pe mine în toate zilele vieții mele totdeauna să-Ți aduc mulțumire și să grăiesc și să cînt cele prea bune Tatălui și Fiului și Sfintului Duh, acum și în vecii vecilor. Amin!

RUGĂCIUNE LA ORICE TREBUIŢA

Doamne Dumnezeu nostru, Tu cea ce ai zis şi s-a făcut toată făptura, nu întoarce faţa Ta de la noi păcătoşi, ca să nu vie asupra-ne minia cea groaznică şi înfricoşată a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce pe toată ziua nenumărate, cu nesocotinţă săvîrşim. Noi sîntem păcătoşi, netrebnici şi plini de răutate; iar Tu eşti izvorul vieţii şi al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne! Nu trece rugăciunea noastră, a păcătoşilor, nici ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci pentru că nu sîntem vrednici a cîştiga milostivirea prin sîrguinţa cea de toate zilele, dăruieşte-ne-o Tu ca un îndurat şi mult milostiv.

Doamne, pentru rugăciunea Sfinţilor Tăi, dăruieşte-ne nouă sănătate şi viaţă ferită de toată răutatea şi ne întăreşte cu Duhul Tău cel stăpînitor, ca din adîncul inimilor, cu bucurie să slăvim prea sfînt numele Tău în veci. Amin!

TROPARUL SFINŢILOR APOSTOLI PETRU ŞI PAVEL

Cei ce sînteţi între Apostoli mai întii pe scaun şezători şi lumii învăţători, Stăpînului tuturor rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.

(Din „Cartea de rugăciuni“, tipărită cu binecuvîntarea Sfîntului Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne).

AP.

PETRE.

AP.

PAVEL.

PENTRU CA RUGACIUNILE VOASTRE SA FIE ASCULTATE..

de † JUSTINIAN
Patriarhul României

Cînd înălțați în satele voastre o biserică, nu uitați, iubiții mei, că mai rămîne ceva de făcut : rămîne ca ea să fie încălzită de inimile voastre ; rămîne ca ea să aibă viață, să trăiască prin dragostea voastră de Dumnezeu. Pășind în ea, să vă cutremurați sufletele, să vă lepădați de rău și să vă iubiți unii pe alții, aducîndu-vă aminte de cuvintele Mîntuitorului : «Cînd va fi să aduci darul tău la Altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo și mergi, întii împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău» (Matei V, 23—24). Tot așa și voi să uitați toate necazurile și răutățile, pentru ca, închinîndu-vă, să vă fie rugăciunile ascultate. Să iertați greșalele celor ce vă greșesc, «că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-vă și vouă Tatăl vostru cel ceresc, iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșalele voastre» (Matei VI, 14—15). Iată, vă în-

demn cu aceste două țineri de inimă să le aveți pururea treze în cugetele voastre.

Și vă mai îndemn : așa cum îngrijiți de gospodăriile voastre, de case și de ogoare, așa să vă îngrijiți de sufletele voastre, ca ele să fie adăpate cu binecuvântarea lui Dumnezeu și cu bucuria învierii lor întru mîntuire. «Căci ce va folosi omului de ar cîștiga lumea întreagă, iar sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său ?» (Matei XVI, 26). Astfel și voi, care aveți în satul vostru biserica voastră, altarul vostru, unde veți putea merge să ascultați învățătura Domnului Hristos, nu uitați că prima grijă trebuie să vă fie de sufletele voastre. Și să nu uitați, de asemenea, că viața voastră pașnică e în funcție de conducerea țării. De aceea, în rugăciunile ce se fac, să vă rugați și pentru stăpînire, pentru ca Dumnezeu «să ferească țara noastră de ciumă, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra-ne a altor neamuri și de războiul cel dintre noi». Să nu vă uitați datoria față de patrie, față de țara noastră.

Biserica voastră poate să nu fie măreață, să nu aibă podoabe scumpe, să nu fie suflată cu aur, să fie de lemn. Poate să fie o bisericuță simplă, smerită în evlavie ei, dar nădăjditoare spre cer. Sfîntul Ioan Gură de Aur spune: «Odinioară erau potire de lemn, dar preoți de aur». Vă spun și eu, după pilda lui : dacă aveți o biserică de lemn, căutați să fie sufletele voastre de aur ; să fie mari, să se înalțe pururea spre Dumnezeu, să fie bogate în daruri dumnezeiești.

(Dintr-o cuvîntare rostită cu prilejul sfințirii unei biserici).

TROPARUL CUVIOASEI PARASCHIVA

Intru tine, maică, cu osîrdie s-a mîntuit cel după chip, că luînd crucea, ai urmat lui Hristos și, lucrînd, ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor; pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Paraschivo, duhul tău.

ȘFINȚI ROMINI ȘI ȘFINȚI CU MOAȘTE ÎN ȚARA NOASTRA

În evlavia clerului și a credincioșilor Bisericii Ortodoxe Române s-a statorment de multă vreme cinstirea unor sfinți ale căror moaște se găsesc în catedralele și mănăstirile noastre.

La început restrânsa în preajma locurilor în care se găseau sfințele lor moaște, cinstirea acestor sfinți s-a răspândit apoi și în alte părți ale țării.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, ținând seama de acest fapt, a hotărât în chip sobornicesc și canonic ca ei să fie cinstiți în întreaga Biserică Ortodoxă Română.

Între sfinții aceștia se numără :

Sfânta Cuvioasă PARASCHIVA, de neam din satul Epivat, din apropierea Constantinopolului, ale cărei sfinte moaște au fost aduse la Iași de binecredinciosul voevod Vasile Lupu, în ziua de 14 octombrie 1641, și așezate în biserica Sfinților Trei Ierarhi, iar în anul 1888, au fost mutate în biserica cea mare a Sfintei Mitropolii. Ziua ei de prăznuire este la 14 octombrie.

Sfinta Mucenită FILOFTEIA, din Molivatul Traciei, ale cărei sfinte moaște au fost trecute peste Dunăre, pentru a fi ferite de pîngărirea năvălitorilor turci și așezate de Radu Voevod Basarab în Biserica Domnească din Curtea de Argeș. Este prăznuită la 7 decembrie.

Sfîntul GRIGORIE DECAPOLITUL, din ținutul celor zece cetăți ale Țarigradului de altădată, ale cărui sfinte moaște au fost aduse în țară de Barbu Craiovescu în anul 1497 și așezate în mîinăstirea Bistrița Vîlcii. Este prăznuit la 20 noiembrie.

Sfîntul Cuotos Părinte DIMITRIE CEL NOU, BASARABOV, din preajma satului Basarabov, de pe apa Lomului din Bulgaria, ale cărui sfinte moaște au fost dăruite Mitropoliei din București în anul 1774 de generalul rus Ivan Saltikov. Este sărbătorit cu multă evlavie, mai ales de credincioșii bucureșteni, la 27 octombrie.

Sfîntul Cuvios NICODIM, din părțile Macedoniei, care a venit în Țara Romînească în veacul al XIV-lea, orînduind aci viață călugărească, după ce a cîtorit mîinăstirile Vodița, Tismana și Prislop. A trecut la cele veșnice în anul 1406, în ziua de 26 decembrie, cînd i se face și pomenirea. Parte din sfintele lui moaște se află în mîinăstirea Tismana.

Sfîntul mucenic IOAN VALAHUL, tînăr vlăstar romînesc dus în robie de turci și omorît în chinuri pentru credința creștină, la Constantinopol, în anul 1662, în ziua de 12 mai, cînd i se face și pomenirea.

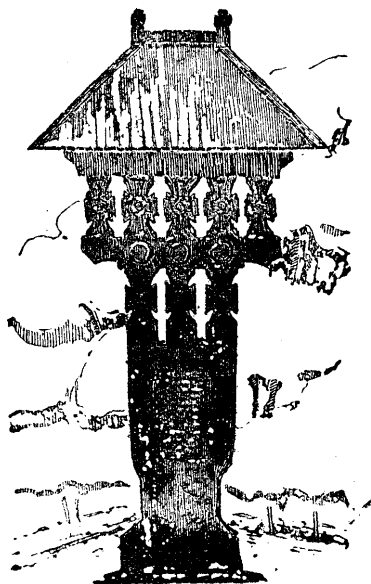
În afară de acești sfinți, Biserica noastră s-a învrednicit a avea și dintre slujitorii și credincioșii ei, bărbați vrednici care au primit cununa sfințeniei,

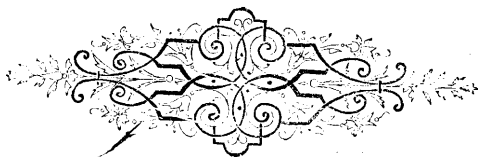
pentru evlavia și rinva lor întru slujirea credinței străbune. Astfel, în veacurile XVI și XVII, când Biserica Ortodoxă din Ardeal a fost supusă la grele încercări, — mulți dintre fiii ei «au pecetluit cu suferințe de mărturisitori și cu sînge de mucenici adevărul credinței întru care au viețuit și s-au mîntuit părinții și străbunii lor. Dintre aceștia, evlavia poporului și mîna Domnului au ridicat la o cinstire tot mai vrednică a faptelor lor, pe fericii întru adormire vlădici: *ILIE IOREST* și *SAVA BRANCOVICI* din Alba Iulia ; pe ieromonahii *VISARION SARAI* și *SOFRONIE DE LA CIOARA* și pe țărănul *OPREA MICLAUȘ* din Sălișteștea Sibiului». Strălucind în sfințenie și pătimind cu seninătate pentru legea ortodoxă, Sfîntul Sinod i-a trecut în cetele sfinților, rînduind soroc de prăznuire pentru primii doi ziua de 24 aprilie, iar pentru ceilalți, ziua de 21 octombrie.

De asemenea, Sfîntul Sinod a hotărît să fie trecut în rîndurile sfinților și *CALINIC DE LA CERNICA*, monah cuvios și Ierarh vrednic, păstor al Episcopiei Rîmnicului-Noul Severin, cu zi de prăznuire la 11 aprilie, precum și pe Mitropolitul Iosif al II-lea al Timișoarei, cunoscut pentru faptele, virtuțile și minunile săvîrșite de el, sub numele de Sfîntul *IOSIF CEL NOU DE LA PARTOȘ*, așezînd ca zi de prăznuire 15 septembrie.

Potrivit rînduirii statornicite de Sfîntul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romîne, Sfîntul *Calinic de la Cernica* va fi cinstit după toată pravila, în cuprinsul Arhiepiscopiei Bucureștilor și al Mitropoliei Olte-

uiei ; Sfinții Ierarhi și Mărturisitori Iorest și Sava, Cuvioșii Mărturisitori Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara, împreună cu Sfinții Mucenici Oprea din Săliștea Sibitului vor fi cinșiți în tot cuprinsul Bisericii noastre din Transilvania, iar Sfinții Ierarhi Iosif cel Nou de la Partoș va fi cinșit în cuprinsul Mitropoliei Banatului.

INDRUMARI FOLOSITOARE PENTRU TOT ANUL.

SARBATORI LEGALE

Toate duminicile de peste an.

1 ianuarie (Anul Nou).

1 Mai și 2 mai (Ziua Muncii).

23 August și 24 august (Ziua eliberării Patriei noastre de sub jugul fascist).

7 Noiembrie și 8 noiembrie (Aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie).

25 decembrie (Crăciunul).

SARBATORI BISERICESTI

Duminicile de peste an.

1 ianuarie: Tăierea împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos și Sfântul Vasile cel Mare.

6 ianuarie: Botezul Domnului sau Boboteaza.

7 ianuarie: Sfântul Ioan Botezătorul.

30 ianuarie: Sfinții Trei Ierarhi, — Vasile, Grigorie și Ioan.

2 februarie: Întâmpinarea Domnului.

- 25 martie: Buna Vestire a Maicii Domnului.
Cu dată schimbătoare: Intrarea în Ierusalim a Domnului.
- Cu dată schimbătoare: Duminica Învierii sau Sfintele Paști.
- 23 aprilie: Sfântul Mare Mucenic Gheorghe.
Cu dată schimbătoare: Înălțarea la cer a Domnului.
- 21 mai: Sfinții Impărați Constantin și Elena.
Cu dată schimbătoare: Duminica Pogorîrii Duhului Sfânt (Rusaliile).
- Cu dată schimbătoare (a doua zi după Rusaliile): Sfînta Treime.
- 24 iunie: Nașterea Sfîntului Ioan Botezătorul.
- 29 iunie: Sfinții Apostoli Petru și Pavel.
- 20 iulie: Sfîntul Prooroc Ilie Tesviteanul.
- 1 august: Aflarea Sfîntei Cruci.
- 6 august: Schimbarea la față a Domnului.
- 15 august: Adormirea Maicii Domnului (Sîntă-măria Mare).
- 29 august: Tăierea Capului Sfîntului Ioan Botezătorul.
- 8 septembrie: Nașterea Maicii Domnului (Sîntă-măria Mică).
- 14 septembrie: Înălțarea Sfîntei Cruci (Ziua Crucii).
- 14 octombrie: Sfînta Cuvioasă Paraschiva (Vine-rea Mare).
- 26 octombrie: Sfîntul Mare Mucenic Dimitrie.
- 8 noiembrie: Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil.
- 21 noiembrie: Intrarea în Biserică a Maicii Domnului.
- 6 decembrie: Sfîntul Ierarh Nicolae.
- 25 decembrie: Nașterea Domnului (Crăciunul).

26 decembrie: Soborul Maicii Domnului.
27 decembrie: Sfântul Arhidiacon Ștefan.
(Sărbătorile cu dată schimbătoare sînt legate de data Sfîntelor Paști).

ZILE DE POST ÎN CURSUL ANULUI

Toate miercurile și vinerile de peste an, în afara celor de «harti».

5 ianuarie (ajunul Bobotezii).

29 august (Tăierea Capului Sfîntului Ioan Botezătorul).

14 septembrie (Înălțarea Sfintei Cruci).

CELE PATRU POSTURI DE PESTE AN

Postul Paștilor (Păresimile), care ține șapte săptămîni și stă în legătură cu data Paștilor.

Postul Sfinților Apostoli sau al Simpletrului începe din seara Duminicii Tuturor Sfinților și ține pînă la 29 iunie.

Postul Sîntămăriei, 1—14 august.

Postul Crăciunului, de la 15 noiembrie pînă la 24 decembrie (6 săptămîni).

ZILE DE POST ÎN CARE SE MANÎNCĂ UNDELEMN ȘI E DEZLEGARE LA VIN

In Postul Paștilor: sîmbăta și duminica, la 24 februarie, la 9 martie și la 25 martie, cînd cade în Joia Mare, în Vinerea Patimilor sau în Sîmbăta Paștilor.

In Postul Crăciunului: la 23 și 30 noiembrie, 4, 5, 6, 9, 16 și 20 decembrie, (dacă aceste zile cad lunca, marțea și vinerea).

ZILE DE POST IN CARE E DEZLEGARE LA PEȘTE

In Postul Paștilor: la 25 martie și în Duminica Florilor.

In Postul Sîntămăriei: la 6 august.

In Postul Crăciunului: 21 noiembrie (chiar dacă e miercuri sau vineri), 23 și 30 noiembrie, 4, 5, 6, 9, 16 și 20 decembrie (dacă aceste zile cad marțea sau joia) și în zilele de luni, miercuri și vineri ale acestui post, cînd cade hramul bisericii noastre.

ZILE DE POST IN CARE SE MANINCA DULCE (HARTI)

Miercurile și vinerile din săptămîna Vameșului și Fariseului, din săptămîna Brînzei (dezlegare numai pentru ouă, brînză, lapte), Săptămîna Luminată, săptămîna de la Rusali pînă la Duminica Tuturor Sfinților și în cele dintre Crăciun și Bobotează, afară de ajunul Bobotezli, cînd postim. Miercurile și vinerile în care cade Crăciunul și Boboteaza mîncăm de dulce.

ZILE IN CARE NU SE FAC NUNȚI

In zilele de miercuri și vineri din an.

In cele patru posturi de peste an.

In ajunul Praznicelor Împărătești.

In Săptămîna Lumînată (de la Paşti pînă la Duminica Tomii).

In Duminica Rusaliilor.

La 29 august şi la 14 septembrie.

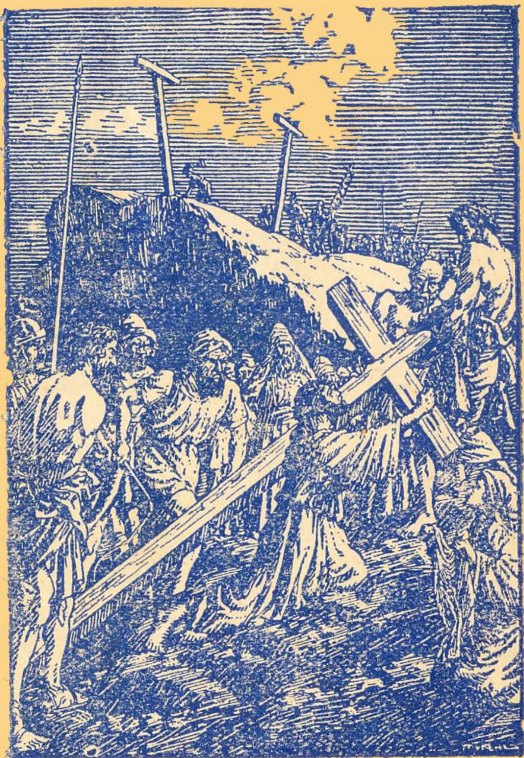
De la Crăciun pînă la Bobotează.

ZILELE DE POMENIREA MORŢILOR

1. Pomenirile obşteşti se fac: a) în sîmbăta lăsatului sec de carne, pentru postul Paştilor; b) In sîmbăta din săptămîna a doua, a treia şi a patra din postul Paştilor; c) In Joia Mare din Săptămîna Patimilor; d) In sîmbăta dinaintea Rusaliilor; e) In sîmbăta dinaintea Sfinţilor Arhangheli.

2. Pomenirile în urma morţii cuiva (parastasele), se fac la 3, la 9 şi la 40 de zile după moarte; la 3, la 6 şi la 9 luni, la 1 an şi apoi în fiecare an, pînă la 7 ani.

DRUMUL CRUCII